

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Előfizetési díj:

Negyedévre	1 frt 50 kr.
Félévre	3 " — "
Egész évre	6 " — "

Megjelenik e lap hetenként egyszer, Szombaton.

Előfizetési pénzek és hirdetések elfogadtatnak

Gallia Fülöp könyvkereskedésében Kecskeméten. — Hirdetések ezenkívül fölvetnek még M. Zeisler hirdetési irodájában. (Pest, Király-útcza 60. sz.)

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sorért, egyszeri hirdetésnél 5 kr.; — többszöri vagy terjedelmes hirdetésnél árleengedés adatik.

A nyilttérben való közlemény 3 hasábos soráért 10 kr. számítottatik.

Válasz „egy közpolgár“ néhány észrevételére. (Folytatás.)

Az „egy közpolgár“ csupán négy t a n t é t e l é t egyenkint tárgyalja, de azokban mindenről és még valamiről, csak arról nem beszél, hogy miket akarna tehát a szabályozásnál?

Az 1-ső alatt újra elmondja, hogy nem akar boulevardszerű utcát: ugy is elhiszszük.

A 2-dik alatt azon hitét nyilvánítja, hogy Kecskemét még diszes város leend; osztjuk véleményét, hanem azt csak úgy érjük el, ha azt is megmondjuk, hogy mit akarunk szépítésére, nem csak azt mit nem akarunk, és akarjunk annyit és azt, a mennyit és a mit ki is birunk vinni, — mert sokat akarna a szarka, de nem nem bírja a farka.

A 3-dik pont alatt elmondja, hogy „a tervezésnél rendetlenséget türjük békével, a jövő diszes rendjeért“ nagyon böles mondás és dicséretreméltó tanács, de mégis különös, hogy a 23-dik számban így gondolkodván és érezvén, a 25-dik számban pedig már „el nem gondolhatja, hogy az utcza a jó karban levő Sántha Firtling házak oldalán tágittassék,“ és így nagyon hamar elfelejtette tantételei azon egyik pontját, hogy „az unokák számára szabályozunk.“

Ugyanezen pont alatt megemlíti a szabályozási tőkere vonatkozólag, hogy „a szabályozás által a telkekhez új telekdarabok jönnek, ezek értékesítéséből is új pénzerő támad“ — no ugyan abból egy darab utcácskát sem fogunk szabályozhatni.

A 4-dik pont alatt a többi közt a közgyűlésre vonatkozólag azt mondja: „a megvitatott és egyszer elfogadott alapelveket megdönthetetlenekké, megnyirbálhatlanokká, tőlök el nem térhetőkké hitelesitse.“

Az egy közpolgár soraiból gyakran azon gondolatra kell jönnünk, hogy azon észrevételeket csakugyan egy jó akaratu, de szakismerettel nem bíró polgár irta, — ki az eddigi részletes és gyakran elhibázott szabályozásokról vonva következtetést, jóakarattól származott félenkségből ad érzelmeinek kifejezést, ki meg is tudja az elhibázott lépést majdan itélni, de azért kiindulási alapelveket ajánlani nincs kellő szakismerete. Az ily nemes indokból származó észrevételekre, mert azok indokait tiszteljük, kötelességünk felvilágosításokat adni.

De leginkább kirí az egy közpolgár soraiból a szakember szava, oly szakemberé, kinek agyában egy szabályozási tervezet már embryóban van, de nem tud életre támadni, — vagy meg van chaosban, de tisztázásra vár.

És mert ez így lévén, annyira meg van az ő születendő tervezetének tökéletességéről győ-

ződve — melyet ugyan nem tud szabatosan körvonalazni, — hogy feltékenységében minden más tervezettől görcsöket kap és ijedten kiált tüzet.

Mert csak így érthető meg, hogy az én tervezetem alapelveiből azt olvashatta ki, a mit az egy közpolgár abból kiolvasott.

Csak így érthető meg, hogy azon hús-vércsont nélküli 4 pontban foglalt valamit szabályozási alapul tantételnek ajánlhatta. mert merő tagadásokkal semmit sem lehet életre hozni.

De még így is értetlen marad azon fentebbi mondata, hogy „a megvitatott s egyszer elfogadott alapelveket megdönthetetlenekké, megnyirbálhatlanokká, tőlök el nem térhetőkké hitelesitse.“

Mit akar ez tenni, mi akar ennek az értelme lenni? mert valóban nem értem, és érteni egyáltalában lehetlen.

Tisztázzuk a fogalmakat, mert így örökké szóvitázhatunk anélkül, hogy tisztába jönnénk, mert egyetlen kis utcza szabályozásáról iverket lehetne tele írni.

Hát azt hiszi az egy közpolgár, hogy a világ legbölcsebb, leggyakorlatibb mérnöke tudna oly szabályozási általános elveket megállapítani, melynek csak egyetlen egy pontját is egy régi város rendezésénél mindig eltérés nélkül lehetne alkalmazni?

Ezt tagadom én, a ki pedig hiszi, annak a szabályozásról fogalma sincs.

A mit be is bizonyítok, — alkalmazzuk például az általam javasolt alapelveket, — mert miután az egy közpolgár semmi positiv tantételt nem állított fel, azokat alkalmazni sem lehet.

Minden utcza szabályozása röviden az utcza egyenessége, szélessége és párhuzamossága meghatározásából áll.

Már most az egyenességre minő bizonyos meghatározott elvet állít fel a küldöttség, melytől semmi feltétel alatt eltérni szabad ne legyen, midőn maga az egy közpolgár is a 23-dik számban azt mondja, hogy „még csak megpendítve sem hallotta azon eszmét, hogy a csongrádi, budai, halasi, vásári stb. főutczáink zsinoregyenesek lehetnek,“ tehát az egyenességre ugy-e nem lehet oly általános szabályt megállapítani, melytől soha sem lehessen eltérni? — és így megáll az én javaslatom első pontja.

A szélességre mondja ki például a bizottság, hogy első rendű főutczáink vásári, budai, halasi stb. szélessége legyen 10 öl, — kérdem az egy közpolgártól, hogy mindig megtartható-e ez? tagadom, — mert legyen 10 ölre a budai utcza szélessége meghatározva, valjon a piaristák épületei és az átelleni egyenes sor, mert most 12 vagy 13 öl széles utcát ad és szabályos vonal is, tehát megszükitessék 10

ölre, mert most esetleg 12 vagy 13 öl, ezt ismét tagadom, mert meg fog maradni a mostani szélességében, — vagy hát oly esetben, midőn egy utcza bele folyik a másik utczába, mint a kis-budai a nagy-budai utczába, tehát mikép lesz ott 10 öl széles, hol most 24 öl; — ugy-e lehetlen, és így a szélességre nézve is lehetlen oly meghatározott elvet kimondani, melytől eltérés soha sem lehessen, és így itt is áll az én alapelvem.

Talán párhuzamosság tekintetéből szerencsésebb lesz, — az sem, mert itt csak az előbbi esetre hivatkozom, vagy még megemlítem a plebánia-utcát, vagyis inkább a Szécsenyi tért, mely utczába mindkét végén egy másik utcza is befolyik; — lehet-e tehát az utcza párhuzamosságot is mindig megtartani és kivánni? tagadom, legalább józanon kívánni nem is lehet, és így ismét megáll az én alapelvem.

Lássá tisztelt közpolgár, hová visz a saját eszméinkhez merev s elfogult ragaszkodás, vagy tán azon véleményben van, hogy tehát alkottassanak minden ilyenekre kötelező szabályok, no hiszen akkor több paragraphust kellene alkotnunk, mint a mennyivel az osztrák jog bír.

Azonban önnek előbbi szigorú feltételét én is elfogadom és helyeslem, — egy szó változással.

Igen is, állapittassanak meg bizonyos alapelvek, melyek szerint szabályozandó lesz az egész város, — de térjen el ezen alapeltől a szabályozást eszközölő mindannyiszor a hol annak szükségét látja, és győzze meg annak helyességéről a szabályozásra kiküldött bizottságot, így midőn az egész város már szabályozva leend, a bizottság által megbirálva és helyeselve lesz, terjesztessék a közgyűlés és annak elfogadása után a miniszterium elé, s akkor az „a megvitatott és egyszer elfogadott szabályozást (tehát nem alapelveket) megdönthetetlenekké, megnyirbálhatlanokká, s tőlök el nem térhetőkké hitelesitse.“

Ezt mondom én is, igaz csak egy szó különbség, de azon különbség óriási.

A közpolgár általános nagy, de semmit sem mondó phrasisait szó nélkül hagyom.

Biztosítom különben, hogy a szabályozás körül nem talál a félenkek közt, — de a levegőben járni épen nincs kedvem.

△

Részemről utolsó szó a város szabályozásáról.

Tekintetes szerkesztő ur azon észrevételeire, melyekkel a „K. L.“ 25. számában megjelent „Ismét a város szabályozásáról“ czimű soraimat megtisztelni érdemesnek és jónak látta, válaszolni indittatva érzem magamat; — azonban korántsem feleselési vágytól, mely betegségbe

én épen nem sínlódöm, hanem csupán csak azon, azt hiszem nem kárhoztatható szándéktól indítatva, hogy egy elkövetett hibámat nyilvánosan be ismerjek, továbbá pedig, hogy a t. szerkesztő ur észrevételei egynémelyikét, mint reám nem illőt, magamtól tisztelettel elháríthassam.

Válaszolok csupán a főbb pontokra, miután ezekre válaszból önkényt folyhatik az, mit az elhagyott pontokra mondandó lennék. — Lehető rövidség miatt pedig a t. szerkesztő ur észrevételeinek nem szövegét, hanem csak megfelelő számját fogom idézni.

3). Én, a t. szerkesztő ur által is kegyesen elismert bátor szabályozó, korántsem a Sántha-és Firtling-házak majdani elmetszésén ijedtem meg; hanem igen is megijedtem az utcának ez időszert látható $4\frac{3}{4}$ ölnyi szélességén. — Ez ijedtségemnek egyszerű oka pedig az volt, hogy május 31-ke után én több oldalról is úgy értesültem, melyszerint illetékes helyen kimondatott volna az, „hogy mi olcsón akarunk s fogunk is szabályozni.“ — Én tehát komolyan azt hívém, hogy a Buttinger-ház alapjának letétele által, továbbá a S. és F. házak elég értékes karbanisága miatt az „olcsó szabályozás“ már véglegesen megalapítá az utca most látható szélességét. — Itt tehát hibáztam; — hibáztam, hogy az „olcsó szabályozás“ hírét készpénzül vevém! — És e hibámat im nyilvánosan, — és az utcának a S. és F. házak kérelmetlen levágása általi kellő bőre leendő szabályozásának reményében, most már örömmel is beismerem. E hibám egyébiránt nem roszakaratból, nem mások nézetei fitymálásából származott, hanem csak azon érdekeltségből, melylyel a város szabályozásának lehető legjobb eredménye iránt viseltetem. — Hogy pedig ez érdekeltségem nem csak negélyezett üres szó, hanem csekély tehetségeimhez képesti jóakaratu, lényeggel is bíró tény, azt hiszem eléggé bizonyítja azon korántsem szerződött kötelességemből folyó előterjesztésem a szabályozás érdemében, mely a közgyűlésben május 31-én felolvasatott. — 3). A t. szerkesztő ur ezen észrevételét úgy is lehet ám értelmezni, miszerint sziveskedik tőlem megtagadni nem csak a szakismeretet, de még a józan megfontolást is. És ez, — pedig minden érzékenykedés nélkül ítélve — egy kissé sértő dolog, melyre én — úgy érzem — sem okot, tehát sem jogot nem adtam. — Mert arról, ki,

már említett előterjesztésében első volt a szabályozás alapelvei közzé sorolni a többek között azon kérdés illetékes megfelelését is, hogy hány foku lehet azon szeglet, mely alatti megtörése az utca-vonalának még eltűrhető?, — továbbá arról, kinek említett előterjesztéséről városunk egy általánosan elismert, s tisztelt tekintélye, a tisztelt észrevételező ur jelenlétében s hallatára olyaténképen nyilatkozott, hogy ő az előterjesztést egész terjedelmében elfogadná, ha a szabályozás felett ő lenne az egyedüli intéző; — mondom, hogy arról olyat feltételezni, mikép az nem tudja sem szakismerete, sem józan megfontolása után azt, hogy a budai-utca ezen része, az utca-vonala törésének lehető gyengítése szempontjából, okszerűleg csakis a Sántha-féle oldalon tágitandó, nem lehet, bocsánatot kérek — helyes lekövetkeztetés mellett legalább nem lehet. — Vagy talán irtam avagy mondottam-e én valaha valahol, vagy valakinek azt: hogy a budai utca észszerű szabályozása mulhatlanul föltételezi a S. és F. házak ez időszertinti vonalának megtartását!? — De azt most ime mondom: hogy azon esetre, melyben meg kellene maradni a szabályozási-tervezeten az értékesebb S. és F. házak mostani vonalának, az olcsóanni szabályozhatás miatt (a mi ellen azonban, hálistennek, a tisztelt észrevételező ur is tiltakozik) én cél- s okszerűbbnek tartanám, az utca-vonala törésének nagyítása, erősítése mellett is, az utca szélessége kellő mértékét inkább a Buttinger-telek felé eszközölni, mint azt a mostan látható $4\frac{3}{4}$ öl mértékében mindenkorra meghagyni. — És ezen nézetemből került ki azon „legalább is 2 öl,“ — melyre az észrevételeztetett: — hogy mit nyernénk vele?

8). Megengedi talán nekem a t. szerkesztő ur annak állítását, hogy én is csak tudom oly jól, mint bárki más, azt: hogy a vásári kis-utca a Fantó háztól a város széleig hányszor, s mily szeglet alatt török meg; — sőt még azt is tudom, hogy ez utca egy helyen csupán csak $3\frac{1}{4}$ öl szélességű. — Mindebből azonban én még valóban nem tudom megfejtteni magamnak azon talányt, hogy hát tulajdonkép miért is járná az meg, ki — főleg latba vetve az anyagilag jól sikerült sokadalmak alkalmakor legalább meglehetősen neki csucsorodni szokott terjedelmes jó kedvét is sokaknak — a bár 4-szer törő vásári kis-utca $3\frac{1}{4}$ öl széles passu-

sán át akarná oszlatni a forgalom azon részét, melyet a kétszer törő vásári nagy-utca egy helyen csak 5 öl szélessége befogadni, nagyon könnyen eshető veszély nélkül, sokszor talán nem képes!?

9). Ha csak úgy nem vesszük a közlekedés itt már két utcárai oszlását, hogy az, ki járművével kívülről jöve, teszem a Firtling-házhoz akar menni, de a mostani, s netalán mindenkorra úgy hagyandott felette keskeny utcán, a könnyen összerolható többi járművek miatt, odább nem mehetvén, — hát menjen a görög-templom- Széchényi-utcán és főpiacson átal vissza a budai nagy-utczára kitűzött céljához!!

10). Annak számára, ki a már többször fel- említett előterjesztésében nyilvánosan kimondá: „kétségbevonhatlannak tartom azt, miszerint a város szabályozása nagy munkája mikéntjét egyetlen ember belátására, ítéletére, határozatára, s ezek folytáni intézkedésére bizni nem lehet“ — azt osztogatni hatalmas „tanácsoljuk“ képében, hogy ne legyen elfogult, ne legyen saját eszméibe szerelmes, minden más tervet ne tartson rosznak, — igazságosan legalább nem lehet. — És a tanács e részét, mint engemet egyáltalában nem illethetőt, egész tisztelettel félre is teszem; — míg ellenben a tanács másik részét. nevezetesen, hogy várnám be az épen tárgyalásra kitűzött községhatósági általános szabályozás eredményét, elfogadom, — és hűségesen meg is tartandom.

Jelen soraim élére oda tűzém az „utolsó“ szót; — és ennek okát még pár szóval ki kell fejeznem. E szó feltűzésének oka nem az, mint-ha talán engemet a t. szerkesztő ur észrevételei riasztottak volna el szólani többet a város szabályozásához! — E szó feltűzésének indoka tehát csupán az: hogy én egy nagy fontosságú ügyhöz szólhatáshoz szükségeltető térnek, egykét egyén általi elfoglalását, nem látom sem az ügyre nézve üdvösnek, sem pedig az egyénre nézve ildomosnak. — Már én elmondottam azt a keveset, a mit tudok. — Elmondottam, hogy mit nem szeretnék, de mit ohajtanék tettegesítve látni a szabályozási tervezetben. — És elmondám mindezt, általános fővonalokban e lapok hasábjain; — részletezve, alapelvekre bontoltan pedig a t. közgyűléshez bocsátott előterjesztésemben.

T Á R C Z A.

Beszélgünk.

— 1865 —

Beszélgünk boldogságról,
Elsevegünk szépen,
Egymást nézve ábrándosan,
Édes merengésben.

Átöelve tartjuk egymást,
Foly szerelmünk árja,
Majd te csókolsz, majd én adok
Csókot szép orezádra.

Lehajolok szép válladra,
S úgy suttogok néked
Hű szerelmet, boldogságot,
S földi üdvösséget...

S míg így enyelgünk egymással,
Szerelmesen kérdlek:
Van-e ennél szebb órája
Főnt — az üdvösségnek!

Pásztor Ferencz.

A m é h.

(Apis).

A mi házi vagy mézelő méheink, — melyek úgy látszik Görögországból származtak, s onnan most már nemesak Európában, hanem Afrika és Amerika északi tartományaiiban is elterjedtek — gyarmatokban élnek. Egy-egy gyarmatban 10—30 ezeren élnek; melyek között nem szerint egy nő, hat vagy nyolcz száz him van. A többiek nem nélkül valók. A méhészek a nőt, mivel egy maga az egész gyarmaton uralkodni lát-szik királynőnek; a hímeket, melyek a királynő körül véghez vitt rövid hivatás után teljességgel semmit sem tesznek, dolog nélküli heréknek; a nem-nélkül valókat pedig, melyek a társaság fennállására s jóllétére megkívántató munkákat hajtják végre — dolgozónak neveztek el. Ez utóbbiak kétfélék: viaszgyűjtők s egyszersmind mézelők, melyek az élelem szert, s az építésre szükséges szükségesség anyagokat gyűjtik össze s építenek; aztán a dajkák, melyek a háztartás belsejével t. i. a kicsinyek nevelésével s gyarmat tisztán tartásával foglalkoznak.

Midőn a kikelet meghozza a mező virágait, a figyelmesen szemlélődő embert lelkiöröme ébreszti e kicsiny állatok körül tett vizsgálódása. Kicsiny, de hű képet nyújtják nek a társadalmi rend és munkásságnak. Mintha okszerű számításon alapulna minden cselekedetük, annyira bámulatos munkákat visznek véghez! Pedig csupán ösztön az, mi őket így is ilyen munkálkodásra készíti. De lássuk csak őket működésük közepette.

A viaszgyűjtő méh, midőn valamely általa kedvelt virág jól kinyitott már, bebuvík a virág szirmok

közé, hol a növény hímszála himporral fődék. Im, addig sűrű-forog míg a himpor nagy része, testének ágas-bogas szőreire rakodott, honnan ő lábainak végén levő kiseded kefével két hátulsó lába belső oldalán levő kosaraiba szépen belé rakja. Máskor állkapcsai segítségével a növények felszínéről, bizonyos gyantás anyagot, úgynevezett propolist szedegét s rak előbb említett kosaraiba. S midőn eképen megrakodott visszatér a gyarmat közös lakhelyére, mely valamely üreg, faodú vagy pedig a méhészek által számukra készített kas szokott lenni: vagy takarmány gyűjtés végett újra kirepül, vagy pedig a már begyűjtöttnek a feldolgozásához fog.

Belső munkájuk már sokkal bonyolultabb. Legelőször is lakuk minden létező hasadékat bizonyos gyantás anyaggal betapasztják, rajta egyetlen meglehetősen kicsiny nyílást hagyván a ki- és bejárhatásra. Azután a lépek készítéséhez kezdenek, melyek nemesak magzataik fészkeül, de a gyarmat eleségének raktárul is szolgálnak. E lépek viaszból készülnek, melyet fön- tebb említettük módon a növények felszínéről szednek, s potrohuk gyűrűi alatt levő e célra szolgáló életmű- vökkel választanak ki. Mindenik lép két sor hatszegű, s keskenyedő aljukon egymáshoz ragasztott sejtől áll, s egyik oldalánál fogva függőlegesen van felragasztva a kas boltozatához, egymasmellé szépen párhuzamosan, egymásközött annyi üres helyet hagyván hogy a méhek előre s hátra járkálhassanak. A sejtek e szerént vizirányosan állanak, egyikvégök nyitva van. Ezeket a méhek állkapcsaikkal faragják, darabról darabra s bámulandó ügyességgel forrasztják össze. Tökéletesen egyforma nagyságúak és alakúak, a királyi sejtek kivételével, melyek amazoknál nagyobbak és hengeralakuak. Mikor a méhek himport bőven gyűjtöttek, az ebből ké-

Tessék most már a tehetségesebbeknek, a hivatottabbaknak szólni az ügy érdekéhez!

Berekesztésül még csak egy szót kérek. — Ha a város szabályozása érdeméből e lapokon közlött soraim képesek lettek volna babérokat kiérdemelni, teljesen meg lehet arról mindenki győződve, hogy azok élvezetét én minden közpolgártársammal megosztottam volna, az egyetemes „közpolgár“ név alatt. — De már arra nem vihetvén a jó lelkiismeret, hogy a kaptam, és — úgy vetegetem a dolgot — hogy még kapandó hatalmas notabénék miatt a tisztelt olvasó közönség, az egyetemes „közpolgár“ név alatt én helyettem, egy egészen ártatlan polgártársamat mosolyogjon meg: im, kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a K. L. 22. 29. 25. számaiban a város szabályozását tárgyazó sorok írója én vagyok

Sziládi Lajos,
okleveles mérnök*)

Válasz Sz. L. ur jóakaratu kérdésére!

E lapok 23-ik számában ön azon kérdést sziveskedik tenni: hol akadt meg azon egy forint, mely az iparegyleti bál alkalmával egy 3 forintos családi jegyért fizetett 5 forintosból visszamaradt, a mennyiben tisztelt neve a felülfizetők közt 1 forinttal szerepelt.

Részünkről nem vagyunk azon előnyös helyzetben, hogy ezen reánk nézve kényes tárgyban határozott felvilágosítással szolgálhassunk, annál inkább, mert mint emlékezünk azon este 3 darab 5 forintos vettünk a pénztárba és ezt K. M., M. L. és M. P. urak voltak szivesek fizetni. Hogy ön is felülfizetett, az tény, mert az egy forinttal be is jegyeztetett és ha négy darab 5 forintos lett volna a pénztárban épen a bementijegyek összeszámlálásának percében (mint arra tán emlékezni sziveskedhetik) megtörténhetett tévedésünket készséggel vallanánk be, mert hidje el ön, lelkünkől ohajtottuk volna a nemes célhoz és azon igazán sok fáradsággal rendezett estélyhez méltóbb eredményt. — Annál fogva engedje tisztelettel kérnünk: csalhatlanul bizonyos-e ön abban, hogy 5 forintos adott, avagy 5 darab egy forintost? mert ez utóbbi esetben, minthogy a pénztár bezárásánál a pénztár és az ellenőrzés között különbség nem volt, azt kellene hinnünk, hogy ön tévedett; ha azonban csalhatlanul bizonyos abban, hogy 5 forintos bankjegyet adott, mi akkor az egy forintot készséggel megtérítjük.

Engedjen részünkről is most egy kérdést tenni: nem jobb lett volna-e önnek is ezen szerinte fent akadt egy forint elintézése végett a rendező bizottsághoz fordulni inkább, mint a nyilvánosság útját választani, mert míg így becsületünket gy-

*) Biztosítjuk t. Sz. L. mérnök urat: hogy becses közleményeiért nemcsak „megmosolyogni“ nem kívántuk; de érdeklődését ugyanígyra méltányoljuk, hogy a város szabályoztatásának mint legnagyobb érdekű napj kérdésünknek tisztázása végett, utóbb még, a városi közgyűléshez e tárgyban benyújtott előterjesztésének közlését is szivesen megajánljuk.

S z e r k .

nusítani sietett, magát úgy tüntette fel, mint a ki mások jellemével semmit sem gondol.

Kecskemét, 1869. június 29.

Nagy Imre, Schubert Antal, mint pénztárnok.
kiküldött jegyző. Bódis János, mint ellenőr.

A kecskeméti „Józsefgőzmalom“ május-június havi üzletforgalmának kimutatása:

Bevétel	8,926 ft. 68 kr.
Kiadás	5,352 „ 97 „
Maradvány	3,573 „ 71 „

Ezen eredmény legelőkelőbb czáfolat, a kecskeméti lapok 26-ik számában „Népbank“ czim alatt e társulatot is kiméltelenül érintő közleményre. A részvényesek érdeksérülése fölött hullajtott könyvek, a Niluslakójaéink felismertettek. — Vonatkozni a $2 \times 2 = 4$ -re, annyiban találtak szükségesnek, hogy értésére adjuk, miként egyesületünk szótárában eme kifejezések: „Üzerek clieque, üzerek korifeusai, Schweiger zsebükbenlét“ ismeretlen tényezők. Szereplési viszketeg nélkül mindannyian közvitéztek, nyilvános tiszta kezelés, melyet a közönség jogos igényeinek kielégítésével — nem riadva vissza bármely téren, mindenkor a közjólétet előmozdító nemes versenytől — czélozunk részvényeinknek becsületes polgári hasznat eredményezni. A siker iránti hiszékenységünk pedig csakis azon alapul, hogy legnagyobb részt számítás emberei lévén, tudjuk, hogy „mi a $2 \times 2 = 4$ “

Az igazgató választmány.

A kecskeméti gazdasági-gőzmalom néhány t. részvényese a június hóra kitűzött 10% befizetést még nem teljesítették; ezen felhívásukat, miszerint ezen kötelezettségüknek 8 nap alatt tegyenek eleget. Kecskemét, 1869. július 1.

Milhoffer János,
pénztárnok.

Ujdonság és vegyes.

— **A kecskeméti takarékpénztár** mult hónap 24-én tartott teljes számu választmányi gyűlése elhatározta: hogy eddigi működését kiterjeszti s a takarékpénztárt összeköti egy önségélyző népbankkal, általános zálogköltön és terményzálogköltönnel. A takarékpénztárnak e hasznos intézkedését örömmel üdvözölheti a nagy közönség, a takarékpénztár pedig méltán reménylheti, hogy a közönség beismervén azt, miszerint ez intézkedés által meg kíván és meg is fog a takarékpénztár felelni az alapszabályokban befoglalt azon elvnek, melyhez képest nem annyira saját érdekét tekinti, mint a közjót előmozdítani kívánja, és így a közönség pártfogására bizton számíthat e kitünően üdvös tervének kivitele körül.

— **A kath. autonómiai előcongressus június 28-án titkos szavazattal, egyháziak és világiakból álló 18 tagu bizottságot választván, a világi részről a többek közt megválasztották lapunk felelős szerkesztőjét Horváth Döme urat is.**

— **Június 30-án d. u. fél 6 órakor a villám leütött Gyenes Pál mérnök ur házára, a kéménysarkát lecsapva onnan a tetőre, a tető oldalát közepén beszakítva, a konyha falát pár helyen leütve, a konyha ajtajában ülő dajka haját leperzselve, az ambitus oszlopát összezúzta. Szerencse**

hogy a számos tagu család nem volt otthon, mert hihetőleg nagyobb szerencsétlenség történt.

— **A kecskeméti színházat** a jövő téli színházi idényre több igazgató felkérte, köztük a szorgalmas és rendszerető Szuper Károly is; a közönség régi ohajtásával találkozni a színház tulajdonos ur, ha Szuper urnak alkalmat adna, hogy egy jól rendezett társulattal látna el télre a közönséget, csak hogy ez esetben soká a szerződés megkötése nem halasztható, hogy Szuper urnak is ideje legyen Kecskemét igényeinek megfelelő tagokról gondoskodni. — A színház tulajdonos ur vegye figyelmébe a közönség ohajtását is.

— **A kecskeméti dalkar,** pártolói tiszteletére folyó hó 3-kán a régi színház helyiségében dalestélyt rendezend, — felhívjuk e szorgalmas és szerény társulat élvezetét igéző estélyére a közönség figyelmét, a fiatalágnak pedig titokban megsugjuk, hogy — táncz is leend.

M e g h í v á s .

A kecskeméti takarékpénztár f. évi július hó 11-kén d. e. 10 órakor az új-városház teremében rendkívüli közgyűlést tart — melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghívotnak.

Tárgya: a takarékpénztárral összekötvő egy önségélyző népbank felállítása iránti javaslata a választmánynak.

Kecskemét, 1869. évi június 26.

a választmány által
Lestár Péter,
igazgató.

Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1869. június hónap forgalmáról.

Bevétel:

5% Betételek	18,183 ft. 35 kr.
4% „ „ „ „ „ „	4,740 „ — „
3% „ „ „ „ „ „	895 „ 51 „
Különféle díjak	298 „ 46 „
Kölesönök után befizetett kamatok	1,396 „ 28 „
Visszafizetett kölesönök előlegek után	4,307 „ — „
„ „ váltók után	49,774 „ — „
Pesti magyar kereskedelmi bank	12,000 „ — „

Összesen: 91,594 ft. 60 kr.

Pénztár-állás május 31-kén 13,045 „ 67 „

Főösszeg: 104,640 ft. 27 kr.

Kiadás:

5% betét és tőkésített kamat	18,211 ft. 98 kr.
4% „ „ „ „ „ „	2,344 „ — „
3% „ „ „ „ „ „	634 „ 66 „
5% folyó kamat kifizetett	186 „ 40 „
3% ismét „ „ „ „	— „ 56 „
Kölesönök, állampapír- s értékre	6,248 „ — „
„ „ váltókra	65,380 „ — „
Tisztviselők s szolgálja fizetése	134 „ — „
Üzleti folyó költség	25 „ 78 „
Kölesön-kamat	166 „ 84 „

Összesen: 93,332 ft. 22 kr.

Pénztár-állás június 30-án 11,308 „ 05 „

Főösszeg: 104,640 ft. 27 kr.

Markovits György,
könyvvivő.

Felelős szerkesztő: Horváth Döme.

Szerkesztőtárs: Hornyik János.

szült mézet a közönséges sejtekbe rakják mindennapi használatra, s jöhető szükség eseteire. A mézes sejtek száját viaszszal fődik be, s ha lépeiket a belérakott méz sulya lehullással fenyegeti, oszlopokat tudnak emelni, melyekkel azokat megoltalmazzák s biztosítják.

A herék ezen munkában semmi részt nem vesznek, azért midőn a társaság többé hasznukat nem veszi már, t. i. miután a királynőt termékenyítették — a dolgozó méhek irgalom nélkül agyonszurkálják őket fulánkjakkal. E gyilkos eszelekmény júniustól augusztusig szokott megtörténni, kiterjed még a n i m f a - h e r é k r e is.

A királynő sem vesz részt a dolgozók foglalkozásaiban; de minthogy a gyarmat boldogsága az ő termékenységtől függ; mindnyájan kimélik, mondhatni kényeztetik. A mint tojni kezd, az egész gyarmat előtt tisztelet s becsület tárgya lesz. Vetélytársat a gyarmatban meg nem szenved maga mellett, s ha netán akadna mégis, azzal élet-halál harcra kél. A legnagyobb kasban sines több egy királynőnél. A fiatal királynő még a kasból ki nem mehet, nem tojik; azonban születése után néhány nappal, ha az idő szép kimegyen a herékkel együtt. És a kéjutazás annyira magasban történik, hogy az ember szemmel nem is kísérheti; de csakhamar viszsza tér s negyvennyolcz óra mulva tojni kezd, az e végre előre készített sejtek mindenikébe egy-egy tojást rakván. Első nyarában nem igen sokat tojik, s csakis olyan tojásokat, mikből dolgozók kelnek ki. Tölen pedig egészen megszűnik tojni, hanem mikor az idő tavaszodik s újra kezd tojni. Termékenysége ekkor bámulatos. Három hét alatt 12 ezer tojásnál is többet tojik. Mikor 11 hónapos, a himes tojásokat akkor kezd tojni, dolgozós tojásokkal vegyesen. A nős tojások még ezután következnek.

A tojások három-negyed napos korukban kelnek ki. De minthogy lábuk nincs, ki nem mászhatnak, s élelmüket nem kereshetik, mindenben a dajkákra szorulnak. Ezek bizonyos pép forma eledellel látják el őket, még pedig nem szerint különbözővel s midőn eljő az idő, hogy nimfává kell át alakulniok — a sejt száját viaszszal beragasztván — szépen bezárják őket. A dolgozó méh lárvája — mely sejtébe szintén bezáratott — testét bizonyos selymes gumóba fonja be születése után 5 nappal — s három nap alatt nimfává változik, mely állapotában, miután nyolczadfél napon át vesztegelt, utolsó átalakulásán is át esik t. i. tökéletes állattá lesz. A him, emez átalakulásokon 21 nap alatt esik át, míg a nök végső átalakulása már a 13-ik napon végbe megy. Kifejlődésükre az eledel minősége nagy befolyással van, mert ezek a furesa dajkák, a növedékeiknek adandó eledel elcseserlésével, tetszésök szerint növelhetnek dolgozókat vagy királynőket, mit tisztán láthat mindenki, midőn a kasból a királynő el veszt, s az egész kasban egyetlen nős tojás sines még. A dolgozók akkor néhány közönséges sejtet elrontanak, belőle királynő sejtet készítenek, egy lárvát belétesznek s bőven tartják olyan eledellel, minővel a nő lárvákat szokták táplálni; és az által ez a dolgozós lárv (mi ha rendes eledellel tápláltatik, semmi esetre sem történt volna) királynőméhhé alakul. Mikor a fiatal királynő végső átalakulásán át esett, hogy sejtjéből kijöhessen, sejtje fődőjének szeleit elrágja; mire az egész gyarmat nagy lázadásba jön.

Egyfelől a dolgozó méhek a kivágott sejtet más viaszszal betapasztani, s így a fiatal királynőt újra sejtébe zárni törekcsenek; másfelől a vén királynő igyekszik az ifjabbik sejtéhez útát találni, hogy azt agyon szurja s tőle mint vetélytársától megszabaduljon. De a

dolgozók csoportonként közbe vetik magukat s félre tojják. Folyvást nő a zenebona, míg végre a vén királynő — úgy látszik — nagy méreggel kirohan a kasból követtve egy sereg here és dolgozó által, melyeknek egyedüli királynője volt. A fiatal méhek pedig — mint hogy még ezek a költözködésre igen gyengék lennének — a kasban maradnak. A fiatal királynők is kiszabadítják magukat és egymással harcra kelnek, s a melyik társait leölvén életben maradt, az lesz az új társaság királynője, mely az elősorolt munkálatokat újból kezdi.

A méhek azon eszelekményét, midőn a kasból a vén királynővel imigy kirohannak, a méhészek rajzá s n a k nevezik. Egy kasméh ha jó idő jár rá, három négy rajt is ereszthet, de a későbbi rajok mindig gyengébbek. A raj nem széled el a kireptülés alkalmával, hanem királynője körül egybeseregelve marad s a méhészek új kasokba telepítik. A királynő halála azonban, valamint a gyarmat erőtlensége, nagy ellenségeik háborgatásai, mégis sokszor elszéledésre bírja őket. Ekkor valamely általok előre kikémett szerencsésebb kasba mennek szerencsét próbálni. E szerencsepróba azonban a legtöbbször rájuk nézve szomorúan végződik. Mert azon kas méhei, melybe vonulni akartak, irgalom nélkül visszaverik s összeszurkálják őket. Azon kasba — melyben nem született — idegen méhek ha szintén magára jönne is — egyet sem fogadnak be. Miről ismerik így egymást?.... ki tudná azt megmondani!... Néha egész kas méh megrohanja a másikat, hogy raktárait kirabolja s ha valamelyik föltűlkerekedik, a legyőzött gyarmat népét egytől egyig leölik, mézét elhordják, saját lépeikbe rakják.

Tudósítás a kecskeméti heti vásárról.

Péntek, július 2.

Gabona piacról						Baromfi és gyümölcs piacról						Állat, széna és fa piacról					
Alsó-ausztriai mérő szerint						Baromfinak párja, gyümölcs garabó számra						Darabja, mázsája, öle					
Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?		Vették-e?		Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?		Vették-e?		Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?		Sok elkelt-e?	
Legals.	Legm.	fr.	kr.	fr.	kr.	Legals.	Legm.	fr.	kr.	fr.	kr.	Legals.	Legm.	fr.	kr.	fr.	kr.
Búza, 83—87 fontos.	4	—	4	20		Lúd	2	40	2	50		Sovány sertés, hízonak .	22	—	38	—	
Rozs, 78—80 "	3	20	3	25		Hízott lúd	5	20	5	50		Malacz	3	—	16	—	
Árpa, 68—74 "	2	30	2	40		Pulyka	1	60	2	—	Juh	3	20	5	50		
Zab, 43—44 "	1	80	1	90		Kácsa	—	80	1	—	Bárány	1	10	3	80		
Kukorica	2	24	2	30		Tyúk	—	80	—	90		Széna mázsája	1	20	1	80	
Bab	2	45	2	60		Szöllő	—	—	—	—		Szalma egy kocsiával . . .	2	10	5	20	
Köles	2	90	3	—		Dió	—	—	—	—		Keményfa ölével	12	—	12	50	
Burgonya	—	90	1	—		Vágott hal fontja	—	20	—	30		Puhafa "	7	—	9	—	

H I R D E T É S E K.

Óvakodni kell az utánzásoktól.

12-7

Oly jó, mint az arany,

a talmi-arany ÉKSZER örökké tartó.

A ki e tárgyat valódi minőségben akarja birni, az forduljon az egyesült

Nr. 16. iparszarnokhoz Bécsben, Praterstrasse Nr. 16.

Nem tévesztendő össze Nr. 26-al.

Az ékszerek tartósságáért írásbeli kezesség vállalatik.

Brilliant ékszer.

Legfinomabb készítmény, még az ismerőt is esalódásba ejti. Ez ékszer valódi talmiaranyba van foglalva, az utánzott gyémántok legfinomabban közzörült hegyikristályból vannak, melyek élénk tüzöket soha sem vesztek el, s más ékkövek is felismerhetlenül vannak utánzóva.

1 mellti 1,50, 2, 3, 4, 5 frt. — 1 pár fülbevaló 1,50, 2, 3, 4, 5 frt. — 1 pár inggom 1, 1,50, 2, 3 frt. — 1 pár kélzölögomb 1,50, 2, 3 frt. — 1 férfitü 1, 1,50, 2, 3 frt. — 1 brillantgyüri, legfinomabb 1, 1,50, 2, 3 frt. — 1 keresztceske, mint nyakék 1, 2, 3 frt.

Vészt talmiarany ékszer.

1 láncz, talmi aranyból 1,50, 2, 2,50 kr. — 1 nyakláncz 2,50, 3, 4 frt. — 1 gyönyörü női nyakék keresztrel 1, 2 frt. — 1 mellti 80 kr., 1, 1,50, 2, 3, 4 frt. — 1 pár fülbevaló 80 kr., 1, 1,50, 2, 3 frt. — 1 köteg óra-függelék 40, 60, 80 kr. — 1 medaillon 50, 80 kr., 1, 2, 3 frt. — 1 pár inggom 30, 50, 80 kr., 1 frt. — 1 pár kélzölögomb 40, 60, 80 kr., 1 frt. — 1 férfitü 50, 80 kr., 1, 1,50, 2 frt. — 1 mellti, fényképre 1, 2 frt.

Korall ékszer, talmi-aranyaljjal.

1 mellti 1, 1,50, 2, 3, 4, 5 frt. — 1 pár fülbevaló

Hihetetlen de mégis igaz!

1 valódi angol, tüzbén finoman aranyozott ezüst chronometer-óra, kettős fedéllel, finoman emaillozva és kristály-üveggel, valódi finom talmi-aranyláncz és medaillonnal, a legfinom. tokban 20 frt.

Egy valódi angol ezüst chronometer óra egyes fedéllel és kristály-üveggel, láncz és medaillonnal, tokban 17 frt.

Angol ezüst hengerórak kristályüveggel és másodperc-mutatóval, láncz és medaillonnal tokban 10 forint.

Ugyanazon hengerórak a legfinomabb tűzarányozással, esesebecsével 12 frt.

Ezüst horgonyórak kristályüveggel, ugróra 15 frt.

Női órák ezüsből, kristályüveggel, kised alak-

Tömör arany-ékszerek.

1 gyüri igazgyönggyel 1,80 kr. — 1 gyüri türikkel és gyönggyel 2,50 kr. — Gyürik különféle kövekkel, mint chrysoptar, türik, jaszmin, aranyopal, opál stb. 2,50, 3, 4, 5 frt. — Nagy tömör arany pecsétgyüri, vésésre alkalmas kövekkel, 3,50, 4, 5, 6 frt. — Nehéz aranygyüri, valódi erdélyi gyémánttal kirakva, 5, 6, 7, 8 frt. — Ugyane gyürik valódi gyémántokkal 6, 12, 15, 20, 25 frt. — Ugyanazok igazgyönggyel 4, 5, 6, 8 frt. — Arany fülbevalók párja 2, 3, 4, 6—10 frt. — Arany fülbevalók valódi erdélyi gyémántokkal 7, 8, 10, 12 frt. — Arany mellti 2, 3, 4, 5, 6, 7—12 frt. — Egész kellék,

A t. ez. közönség saját érdekében tisztelettel felkéretik, hogy bármint megrendeléseit egyenesen az iparszarnokhoz intézze, mert csak akkor nyújthatik kezesség az árak valódiságáért.

Száz meg száz régi ismerősink állandó részvéte a birodalom minden részéből, valamint Német-, Olasz-, Oroszországból, és az egész Levantéből, a legjobb biztosítékokat nyújtja a külmebizások pontos és szigorú elintézéséről. Képes árjegyzékek díj nélkül és bérmentesen elküldetnek.

1, 1,50, 2, 3, 4, 5 frt. — 1 pár inggom 80 kr., 1, 1,50, 2 frt. — 1 pár kélzölögomb 1, 2, 3 frt. — 1 férfitü 1, 1,50 kr. — 1 hölgy nyakék 2,50, 3, 4 frt. — 1 karperecz 2, 3, 3,50 kr. — 1 füzér vágott korall 16 kr. — 1 füzér gömbölyü korall 30 kr.

Email-ékszer.

Pompás kivitelü tüzzománcz, talmi-aranyon: 1 mellti 1, 1,50, 2, 3 frt. — 1 mellti, valódi korall és emailal diszítve 2, 3, 4, 5 frt. — 1 pár fülbevaló 1, 1,50, 2, 3 frt. — 1 egész email-készlet, mellti és fülbevaló, brillantokkal 3,50 kr. — 1 pár emaillozott inggom 60, 80 kr., 1 frt. — 1 pár emaillozott kélzölögomb 80 kr., 1, 2 frt. — 1 medaillon 80 kr., 1, 1,50, 2, 3 frt. — 1 email-gyüri 60, 80 kr., 1, 2 frt. — 1 emaillozott láncz 1,50, 2 frt. — 1 női-láncz 2,50, 3,50 kr.

Gyöngy-ékszerek

sodronymü foglalványban.

1 gyüri gyönggyel 2,50, 3, 4 frt. — 1 férfitü gyönggyel 1, 2, 3 frt. — 1 mellti 1,50, 2, 3, 4, 5 frt. — 1 pár fülbevaló 1,50, 2, 3, 4, 5 frt. — 1 gyönyörü női nyakék brillant-zárral és szivecskével, brillant és rubinnal, 3,50, 4, 5, 6, 8 frt.

ban, legfinomabban tűzarányozva, nyakláncz és tokban 15 frt.

Arany (3-as számú) női órák, ugróra, kristályüveggel 22, 24, 25, 27 frt.

Órák talmi-aranyban, kettős fedéllel, savonette, másodperc-mutatóval, kristályüveggel és esesebecsével, egy valódi talmi-aranyláncz és medaillonnal együtt tokban 15 frt.

Miniatur íróasztalok zeneszerkezettel 15 frt.

Gyönyörü nagy szivar-szekrények, zeneszerkezettel 15—18 frt.

Madár-sipláda, tiszta hangokkal, 4, 6, 8 zenedarabbal, 4, 4,50, 5, 6 frt.

Ezen angol zsebórákért 5 évi jótállás vállalatik.

arany mellti és fülbevalók tokban, 6, 8, 10, 15—30 frt. — Inggomok aranyból, párja 1,80, 2,50, 3, 4, 5 frt. — Kélzölögombok, párja 3,50, 4, 5 frt. — Férfitü nyakendő-tük 1,50, 2, 3, 4, 5 frt. — Gyönyörü női nyakék, keresztceskével 5,50, 6, 8 frt. — Arany keresztceské, bársony-szalaggal 1,50, 2, 3, 4—6 frt. — Tömör arany-medailonok, 2,50, 5, 6, 8, 10 frt. — Valódi korall keresztceské aranyal 1,50. — Arany óralánczok férfiak és nőknek, rövidék 13, 18, 20—30 frt. — Hosszúk 20, 25, 30, 40, 60—200 frt. — Arany gyöngy-kapcsok 80 kr., 1, 1,50, 2 frt. — Jegy-gyüri 2, 4, 5, 6 frt.

A biztosítás annyira szilárd, hogy nemhatás esetében a pénz visszafizetnek.

Ezen kitting pastának ára: egy köcsöggel használati utasítással együtt 1 frt. 50 kr.

Szétküldések utánvett mellett történnék.

A valódiságérti kezesség mellett!

Dr. Béringuier KORONA-SZESZE

(QUINTESSENZ D'EAU DE COLOGNE.)

Egy üveg ára 1 frt 25 kr. és 75 kr.

Kittinő minőségű, nemcsak mint becses illat- és mosdóvíz, hanem mint hatásos orvosság is.

Dr Borchardt NÖVÉNY-SZAPPANA

egy eredeti csomag 42 kr. Az arczszin szépitése és javítására kipróbált szer a bőr minden tisztátalansága ellen, valamint nagy sikerrel alkalmazható a fürdők minden neménél.

Dr. Béringuier növény-gyökér-hajolaja,

hosszabb használatra elegendő palack ára 1 frt. Kipróbált biztos szer a haj és szakál fentartása, erősítése és szépitésére, valamint a bőrhámlás és sömörképződés megakadályozására.

DR. SUIN DE BOUTEMARD FOGPÉPJE

1/2 és 1/4 csomagokban, ára 70 és 35 kr.; a legolcsóbb, legkényelmesebb és legbiztosabb szer a fogak és foghús épen tartása és tisztítására.

Dr. BÉRINGUIER

NÖVÉNYI HAJFESTŐ-SZERE

(tokban, kefék- és eszékkel együtt 5 frt. o. é.) Mint ezélnak teljesen megfelelő ártatlan szerrel a haját, szakált és szemöldöt tetszés szerinti árnyalatban festhetni.

Dr. Lindes tr. növényi hajkenőcs rudacsai.

Egy eredeti rudacs ára 50 kr. A haj fényét s ruganyosságát öregbíti, s egyúttal a választék szilárdítására is alkalmas.

Balsamos olajszappan. Egy eredeti csomag ára 35 kr. Mint gyengéd hathatós, mindennapi mosdószere, még a hölgyek és gyermekek leggyengébb bőrére nézve is a legsürgősebben ajánlatik.

Dr. HARTUNG China-héj-olaja,

a legjobb china-héj főzetből balsamos olajokkal, a haj fentartása és szépitésére. Ára 85 kr.

Br. Hartung növényi hajkenőcse,

élesztő, tápláló nedvek és növényi alk-részekből, a hajnöves újra fölélesztése s élénkítésére. Ára 80 kr.

Porosz királyi kerületi főorvos Dr. KOCH

NÖVÉNY-CZUKORKÁI,

eredeti dobozokban 70 és 35 kr. Enyhítő és csillapító szer meghűtési köhögések, nátha, rekedtség s egyéb bajoknál.

Az összes fentebb elősorolt szabadalm. szerek egyedül kaphatók:

Kecskeméten: Milhoffer János gyógyszerésznél; Nagy-Abonyban: Lukács Ágoston gyógyszerésznél; Csongrád: Bánai Antalnál; Kunsz.-Miklóson: Csapó Györgynél; Szolnokon: Braun Józsefnél és Horánsky Istvánnál.

—5

Egy régi zongora és egy új gyermek-ágy eladó a Héjjas Mihály-féle háznak első emeletén lakó Rathaucky kapitánynál. A tulajdonos rövid idő múlva elutazik.

Gross Leonora
Heber Samuel
jegyesek.

Birtok eladás.

Az orgoványi pusztában, Kecskeméthez 3, Izsákhöz 1/2 óra járásnyira, az ugynevezett Kuthy Zsigmond-féle 300 holdnyi első osztályú birtok, kellő gazdasági épületekkel fölszerelve; 10 holdnyi kert, mely élő ákác-csal levén szegélyezve a legjobb kerítésül szolgál; e kertben 60—70 akó szinbort termelő szőlő ültetvény, sok nemes gyümölcsöt termő fákkal; ezeken kívül 5 holdnyi szénáskert, első osztályú föld, mely szinte ákác-csal van kerítve, s kaszálónak használtatik — örök áron szabadkézből eladandó.

A venni szándékozók bővebb tudomást szerzhetnek mostani birtokosa Juhász Bélától (lakik Makón, Csanádmegyében).

3—3

Én Rix Wilhelmina,

nyíltan kijelentem, hogy én, mint Dr. Rix A. özvegye nyolcz év óta a valódi és hamisítatlan eredeti Pompadour-Pastát egyetlen magam készítem, mivel egyedül én bírom annak készítményét. Ezennel köztudomásul adván, hogy ezen Pompadour-Pasta mostantól kezdve valódián egyedül lakásomon Bécsben, Lipót város (Grosse Mohrengasse 14, 1. Stiege Thür 62.) kapható, intvén egyszersmind mindenkit óvakodjon e szerből bárki másnál is venni, mivel jelenleg sem raktárt, sem fiókküzetet nem tartok, s az eddig tartottakat hamisítások végett felszalttam. Az én valódi

Pompadour-Pasta.

Nemhatás esetében a pénz minden kifogás nélkül visszafizetnek.

Pompadour-vagyis Csoda-Pastát mindenkor minden reményen túli dús sikert fog eredményezni. Ezen felül nem haladható arczszépitő pasta, egyetlen biztosított szer az arcz tisztátalanságainak elosztására, a bőrakák, szepők, májfoltok és pattanások eltávolítására.

A biztosítás annyira szilárd, hogy nemhatás esetében a pénz visszafizetnek.

Ezen kitting pastának ára: egy köcsöggel használati utasítással együtt 1 frt. 50 kr.

Szétküldések utánvett mellett történnék.

Bizonyítványok közzé nem tételnek.

12-8